

Det andet ærede Medlem af Mindretallet (Ufving), fom igaar motiverede fin difsentierende Anfkuelse, ftillede i Spidfen for fine Bemærkninger en Betragtning, fom ogsaa findes udtalt i Betænkningen, og fom jeg ganfte vift allermindft skal lægge liben Vægt paa. Det blev nemlig af ham fremhævet, at Høiesteret, da Juftitsministeriet i fin Tid afæftede denne Ret dens Betænkning om det foreliggende Lovforflag, med stor Fleerhed havde udtalt fig mod famme, og navnlig mod, at det ftulde faae nogen Anvendelse paa Høiesteret. Jeg troer imidlertid, at Enhver selv vil have paa Høielsen, at der er nogen Forfjæl mellem, naar man skal udtale fig om en Sag fom Medlem af den Ret, der er Landets høieste Ret, og faa naar Sagen skal betragtes fra andre Synspunkter end netop fra den enkelte Rets Standpunkt. Det er ganfte vift naturligt, og jeg finder det meget paaftjonnelfesværdigt, at der fra Høiesterets Side vaages over den nærværende Tingenes Tilftand, fom Høiesteret kan frygte for muligt vil blive forandret til Skade for de Interesfer, fom den skal vaage over; men jeg troer, at det dog tillige paa den anden Side maa erkjendes, at det, naar de Ytringer, der vare fremkomne fra den nævnte Rets Side, ikke kunde afholde Juftitsministeren fra at forelægge Lovforlaget, men han tværtimod fandt, at der ikke deftomindre var overveiede Grunde til at fremkomme med det, da ikke godt kunde gaae an at indftænke Lovforlaget faaledes, at det ikke kom til ogsaa at omfatte Høiesteret. Jeg skal i Forbindelfe herved gjøre opmærksom paa, at Lovforlaget, da det forelaa Høiesteret til Betænkning, var af en ganfte anden Befkaffenhed, end det nu er. Det ærede kongevalgte Medlem af Mindretallet vil ikke have overfeet, at der den Gang var Tale om at aabne Afgangen til Høiesteretsfagførervirksomheden ikke blot for de Samme, fom Lovforlaget nu aabner Afgangen for, men tillige for en heel Deel Andre, nemlig for alle dem, der i tre Aar havde været Fuldmægtige hos Høiesteretsfagførere. Jeg ftulde være tilbøielig til at mene, at, faaledes fom Afgangen til Høiesteretsfagførervirksomheden nu er foreslaet ordnet, maa den siges at være forfvarligt ordnet, og jeg kan ikke troe, at man, naar den

store Reform af Retspleien i fin Tid kommer under Overveielse, faa i nogen væsentlig Grad vil afvige fra det her foreslaaede for Høiesterets Vedkommende. — Noget anderledes ftiller Sagen fig ganfte vift for Overretternes og Underretternes Vedkommende. Hvad disse angaaer, da have begge de ærede Medlemmer af Mindretallet gjort gjældende, at der vilde blive en stærk Tilftømning til Sagførervirksomheden ved disse Retter, og at der vilde komme et Sagfører-Proletariat tilftede. Dette troer jeg nu imidlertid ogsaa er en Overdrivelfe. Jeg troer flet ikke, at der vil komme faa overordentlig mange Sagførere frem efter det foreliggende Lovforflag; naar man feer noget nøiere paa de i famme opftillede Betingelfer, vil man viftnof snart komme til denne Anfkuelse. Der vil komme det famme Slags Folk frem fom Sagførere fom hidtil. Flere af dem vilde ganfte vift komme noget tidligere frem, end de ellers vilde være komne, men at der ftulde komme en heel Mængde og da navnlig Saa-danne, fom man kunde frygte for vilde gjøre Standen til en Samling af Proletarier, troer jeg aldeles ikke. Der er fra andre Sider her i Salen blevet fremhævet, at det tværtimod var en for ringe Afgang, der gaves ved Lovforlaget, og jeg kan godt forftaae, at dette kan siges; jeg troer, at man i alt Fald nok faameget kan fige dette, fom man kan have Grund til at frygte for Overfyldning. Heller ikke troer jeg, at der er Grund til at befrygte, at de, der efter Lovforlaget vilde komme frem fom Sagførere, vilde blive mindre hæderlige eller dhgtige end de, der hidtil ere blevne Sagførere. Ingen af Delene er der efter min Mening Grund til at frygte for. Naar man figer, at der vil komme for mange Sagførere frem, og at de ikke vilde kunne faae nok at leve af, faa skal jeg endnu bede erindret, at man, paa famme Tid fom man ved Lovforlaget luffer Døren op til den ene Side og lader Folk komme ind i Sagførerstanden med større Frihed og Lethed end hidtil, fornuftigviis ogsaa maa lukke Døren op til den anden Side — og at dette vil fkee, er jo bekræftet af den ærede Juftitsminister —, faaledes at der bliver en nogenlunde let Mulighed for dem, der ere komne ind i Standen, og fom maatte ønske atter at forlade den, til at